

Leyla 2

– poet19 · 28 Temmuz 2013

Savurdu nefesin ıssız bir düşe
Yanık sevdaların tozuyum leyla
İnsan isen bir dert gelirmiş başa
Gönülde gam kalpte sızıyım leyla

Vuslat lügatteki yetim kelime
Ölür bir kuş gibi düşer elime
Yine de bir umut gelir dilime
Lakin hastanın son sözüüm leyla

Dört yan mamur iken virane benim
Akiller içinde divane benim
Saadete daim bigane benim
Topal hayatın kör gözüyüm leyla

Leyla diyor isem emelim ayan
Eyledim derdimi dünyaya beyan
Vurunca teline hep leyla diyen
Kadim aşıkların sazıyım leyla

Gölgeler taşısın garip serimi
Kuzgunlar dinlesin namelerimi
Gün olur sorarsan eğer yerimi
Mecnun'un çöldeki iziyim leyla

Dilerim ki Firdevs, Kevser her yanın
Huzur adın olsun mutluluk şanın
Boş ver beni gayrı ben şu cihanın
Alnındaki kara yazıyım leyla